

Nr 2.

Ankom till riksdagens kansli den 6 februari 1923 kl. 2 e. m.

*Utlåtande i anledning av väckt motion angående minskning
av de värnpliktigas utbildningstid.*

Uti en inom andra kammaren väckt, till lagutskott hänvisad motion, nr 147, vilken behandlats av andra lagutskottet, har herr *Bodén* hemställt, att riksdagen måtte besluta uppdraga åt regeringen att genom den nuvarande försvarsrevisionen eller på annat sätt undersöka möjligheten av en återgång av värnpliktstiden till för infanteriet 90 dagar och för specialvapnen och flottan i förhållande därtill.

Till stöd för berörda förslag har motionären anfört följande: Från ett flertal håll inom vårt land trängde sig den tanken fram, att värnpliktstiden borde nedbringas så långt sig göra läte. Tanken vore väl också enligt motionärens förmenande riktig, då tiden nu så väl behövde utnyttjas för produktivt arbete. Visserligen vore världsläget ännu bekymmersamt, men någon fara för att vårt land skulle komma att in dragas i några krigiska förvecklingar torde väl icke föreligga.

Den kommitté, som av Kungl. Maj:t den 12 november 1919 tillsattes med huvudsakligt uppdrag att verkställa utredning och avgiva förslag om en revision av vårt lands försvarsväsen (den s. k. försvarsrevisionen), har, såsom känt, numera i det närmaste slutfört sitt arbete, så att dess betänkande lärer vara att förvänta inom den allra närmaste tiden. Självfallet är, att i den mån försvarsrevisionens förslag till ny härordning och marinorganisation komma att bygga å bibehållandet av allmän värnplikt, spørsmålet om den erforderliga längden av de värnpliktigas utbildningstid inom revisionen gjorts till föremål för en ingående prövning. Att under sådant förhållande, på sätt av motionären ifrågasatts, från riksdagens sida nu skulle utan avvaktan av det närliggande resultatet av försvarsrevisionens arbete hos regeringen påkallas en undersökning genom revisionen eller på annat sätt rörande möjlig-

Utskottet.

heten av en återgång av utbildningstiden för de värnpliktiga till visst dagantal, håller utskottet för uteslutet.

Utskottet får fördenskull hemställa,

att förevarande motion icke måtte till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 6 februari 1923.

På andra lagutskottets vägnar:

BROR PETRÉN.

Närvarande: Se under utlåtandet nr 1.

Reservation:

av herr *Hage*.